

мейства засяга най-вече съзнанието на нашите роми, но то само по себе си още не разкрива пълната истина за поведенската практика в тази насока. А именно последната в края на краищата е най-важна, тъй като тя илюстрира синхрона или асинхрона между думи и дела, между съзнание и поведение. За щастие при ромите в това отношение няма особен разрыв между думи и дела, поне в границите на желанието думите да бъдат въплътени в дела, съзнанието да се преобразува в поведение.

Тази постановка не е произволно формулирана, а се основава на функциониращата практика сред ромите в нашата страна. В случая се има предвид силното разрастване на афинитета за междуличностно и междугрупово общуване на млади роми с български младежи и девойки. Макар като явление и процес този афинитет да има дълга история, неговата изява пролича особено ярко през 70-те и 80-те години на нашия век. Това е времето, когато младите цигани и циганки достигнаха най-висок образователен ценз и културен стил на живот и поведение, когато те получиха (особено по линия на строителните войски) разнообразна професионална квалификация и имаха най-големи възможности за контактуване, познанство и приятелство с неромските си връстници, а следователно и определени възможности за близък и интимен живот, в лоното на който се пораждат и реализират и желанията за съвместен брачен и семеен живот.

За съжаление, по силата на редица обективни и субективни условия, фактори и причини, немалко български младежи и девойки гледаха (и продължават да гледат) на връстниците си роми с историко-инерционна предубеденост. Това стагнира възможностите за поддържане на интереса на ромите към смесени бракове и семейства, чиято реализация в брачната практика би се отразила благотворно и върху самите роми, и върху самите българи.

Тоест, получи се един етно-социален парадокс. От една страна, контактуването и общуването между роми и българи (особено в промишлените средища и градовете) предлагаше и предлага по-големи възможности за смесени бракове и семейства, а, от друга страна, - те се реализират преимуществено в малките градове и съставните им села. Данните от